

THE APPEARANCE OF THE UNDERSTUDY IN THE TITLE ROLE (werktitel)

Tekst: Ashley Boom // Regie: Loek de Bakker

Versie 13 oktober 2017 // De Tekstsmederij // Fase 1

Inhoudsopgave

PROLOOG	3
<i>DOCENT // KIND 1 T/M 4</i>	
THE REPRESENTATION OF SELF IN EVERYDAY LIFE	6
<i>DANIEL // ANNA</i>	
EXTERNAL VALIDATION	9
<i>PRESENTATOR 1 // DANIEL</i>	
EVERYBODY HERE WANTS YOU	10
<i>DANIEL // ANNA</i>	
THE SINCEREST FORM OF FLATTERY	13
<i>PRESENTATOR 2 // DANIEL</i>	
COMING OUT AS FAKE	16
<i>PRESENTATOR 2 // DANIEL // ANNA</i>	
INTERNAL MONOLOGUE FOR 1 SUPPORTING ACTRESS	19
<i>ANNA</i>	
FOUR IS A CROWD	21
<i>ANNA // DANIEL</i>	

PROLOOG

Een witte ruimte. Aan één muur een groot blauw doek. Voor dat doek staat een kind (KIND 1). Even later komt de DOCENT binnen, met de rest van de schoolklas.

DOCENT

Zien jullie iets wat je mooi vindt?

KIND 2

Die.

DOCENT

Waarom?

KIND 2

Ik vind het mooi dat hij, zeg maar, een mens na kan maken.

DOCENT

Wat vind je daar mooi aan?

KIND 2

Het lijkt wel echt op iemand.

DOCENT

Hoe weet je dat?

KIND 2

Ik zie haar.

DOCENT

Misschien zag die mevrouw er in het echt wel heel anders uit.
Heeft ze de schilder betaald om haar zo te schilderen.

KIND 3

Ze is nog steeds lelijk.

(andere kinderen mompelen)

KIND 4

Ik vind die mooi.

DOCENT

Welke? Die blauwe?

KIND 4

Ja.

DOCENT

En waarom?

KIND 4

De kleur is mooi.

KIND 3

Je kan net zo goed je muur verven.

DOCENT

Ja... Hoe leg ik dit uit?

Toen de fotocamera werd uitgevonden was het niet meer nodig om portretten te laten schilderen.
Dus gingen kunstenaars op zoek naar andere manieren om de werkelijkheid in verf te vangen.
Deze vond dat de werkelijkheid dit was.

Ga er recht voor staan, en kijk er even naar.
Voel je iets?

KIND 3
Nee.

DOCENT
Elk gevoel is goed, hè.
Zeker met zo'n schilderij dat niets voorstelt.
Mag je helemaal zelf weten wat je er in ziet.
Kijk.
Het lijkt gewoon blauw.
Maar er zit heel veel diepte in.
Er zijn heel veel lagen te zien.
Dit schilderij is voor 140 miljoen dollar verkocht.

KIND 1
Ik word misselijk.

DOCENT
Dat mag.
Blijf nog even staan.
Is er nog iemand die iets voelt?

KIND 3
Ik voel me boos.

DOCENT
Waarom voel je je boos?

KIND 3
Gewoon.
Hij denkt dat hij beter is dan ik.

DOCENT
Wie?

KIND 3
Hij weet iets wat ik niet weet, ofzo.
Alsof hij Frans tegen me gaat praten.
En ik moet doen alsof ik het versta.
Anders ben ik dom.

KIND 2
Ik wil het aanraken.

DOCENT
Nee, dat mag niet.

KIND 2
Hoezo niet?
Ik mag toch voelen?

DOCENT
Nee, je moet het in jezelf voelen.

KIND 2
Maar ik wil weten of het echt is.

DOCENT

Even terug: waarom maakt dat je boos?

KIND 3

Ik ben niet dom.

DOCENT

Nee, natuurlijk niet.

KIND 3

En waarom krijgt hij daar zo veel geld voor?

DOCENT

Nou, ten eerste is dit de enige ter wereld van deze kunstenaar.

Hij is al lang beroemd, dus veel mensen willen iets van hem hebben.

En het is echt niet alleen dat.

Kijk nog eens goed naar hoe het geschilderd is.

Het zijn duizenden kleine penseelstreekjes.

En het blauw is anders dan het blauw van jouw veters, en anders dan het blauw van jouw trui.

Maar je ziet pas het verschil als je ze naast elkaar houdt.

Misschien heeft hij wel heel lang moeten zoeken naar deze ene kleur blauw.

KIND 3

Het zal wel.

KIND 4

Gaan we verder?

De klas vertrekt, KIND 1 staat nog altijd voor het blauwe doek en valt flauw.

1. THE REPRESENTATION OF SELF IN EVERYDAY LIFE

Een penthouse. Minimalistisch ingericht, voornamelijk wit. ANNA zit op een bank. DANIEL komt binnen, blijft op enige afstand van haar staan.

ANNA
Zo. Meneer Anderson?
World famous contemporary artist.

DANIEL
I presume.
Jij bent Anna?

ANNA
Aangenaam.
Ben je er klaar voor?

DANIEL
Doet dat er op dit moment nog toe?

ANNA
(staat op) Je komt er al lekker in, zo te horen.
Wil je koffie?

DANIEL
Graag.

ANNA
Wat wil je erin?

DANIEL
Niets, toch?

ANNA
Goed zo.

DANIEL
Dat wordt even wennen.

ANNA
Misschien helpt het om in je in te leven.
Het schijnt dat narcistische types graag hun koffie zwart drinken.

DANIEL
Ook thuis?

ANNA
Hoe bedoel je?

DANIEL
Hoe is... hoe is hij?
In het dagelijks leven, bedoel ik.

ANNA
Eigenlijk wel wat je van hem zou verwachten.
Het lijkt alsof hij nooit uit staat.

DANIEL
Wat me is opgevallen
Correct me if I'm wrong

Mensen zien hem als arrogant, natuurlijk.
Dat doet hij ook, dat is hij ook.
Maar er is ook veel... zelfspot.

ANNA
Zelfspot zou ik het niet noemen.
Hij weet gewoon wat anderen over hem denken en dat zegt hij hardop.

DANIEL
Daar zit hij dan niet vaak naast.

ANNA
Dat is de kunst.
Hij leidt het gesprek, weet je?
Je moet gewoon niet stil vallen.

DANIEL
Gewoon niet stil vallen!
Piece of cake.
Dat je het met zo iemand volhoudt.

ANNA
Oké, ik stel voor dat je gewoon rustig aan begint.
Niet meteen dingen gaan slopen.
Ga niet meteen op een podium staan met vijftig camera's erop.
Doe eerst wat kleine interviews, kijk hoe mensen op je reageren.
We gaan samen naar wat galerieën, wat openingen.
Team building.

DANIEL
Ik laat het over me heen komen.

ANNA
Dat is de instelling.

DANIEL
Ik raak er nog niet echt geruster op.

ANNA
Ik denk dat je niet zo veel fout kunt doen.

DANIEL
Weet ik.
Denk ik.

ANNA
Het contract is getekend en zo?

DANIEL
Yes, ma'am.

ANNA
Dan heb ik hier nog zijn ring voor je.
Zorg dat je die altijd om hebt als je het huis uit gaat.
Als je ergens op de foto staat zonder, hebben we een probleem.

DANIEL
Hoe lang zijn jullie al verloofd?

ANNA
Vier jaar nu.
Zal ik hem omdoen?

DANIEL
Eh... als je erop staat.

ANNA
(ze pakt zijn hand, schuift de ring om)
Nou, dan verklaar ik ons hierbij
Man en vrouw.
Of nou ja-
Partners in crime!

DANIEL
Juist!

ANNA
De logeerkamer is voor jou.
De tweede deur rechts.
Alles wat je nodig zou moeten hebben staat klaar.
Laat het weten als er iets mist.

DANIEL
De logeerkamer? Oh.

ANNA
Oh, wat?

DANIEL
Nee, nee, dat is dan helder.

ANNA
Wat dacht-

DANIEL
Het voelt zo... surreëel!
Of nee, het is wel echt.
Té echt.
Een soort extreme realiteit.

ANNA
Niet te veel gevoelens uiten.
En je moet iets aan je houding doen.
Rechte schouders, kin omhoog...
Zo... Ja!

DANIEL
Ja? Dat is 'm?

ANNA
Is hij er klaar voor?

DANIEL
Ready as ever.

Ze geeft hem een schouderklopje, drukt een kus op zijn wang, en laat hem alleen achter met zijn koffie.

2. EXTERNAL VALIDATION

Een zaal in een museum. Er is een groot feest aan de gang. PRESENTATOR 1 klimt met een award in de aanslag op een podium en spreekt in een microfoon.

PRESENTATOR 1

Dames en heren en alle andere aanwezigen
Van harte welkom bij het *Pan-European Institute of Visual and Digital Arts*
Ik hoop dat ik een fantastische, inspirerende avond onderbreek
Maar dat doe ik niet zomaar
Aan mij is namens *The International Association for Recognition of Outstanding Art* de eer om een
bijzondere prijs uit te reiken
Aan een bijzondere kunstenaar
Kunstenaar is wellicht een te beperkte omschrijving voor zijn *body of work*
Al tien jaar verdient hij zijn strepen in de kunstwereld én daarbuiten
Van zijn spetterende entree in ons bewustzijn met zijn onvergetelijke rol als 21e-eeuwse Mozart in zijn
zelf geschreven én geregisseerde film waarmee hij furore maakte op festivals in de jaren '00
Tot hij vorige week zijn eigen waspen beeld uit Madame Tussauds meenam en tijdens een 48 uur
durende livestream eigenhandig voor wel 15 miljoen dollar wist te veilen
We krijgen nog steeds geen genoeg van hem
Hij zet zichzelf compromisloos in als kunstenaar én kunstobject
Houdt ons spiegels voor, laat ons reflecteren door zijn zelfreflectie
Houdt ons *on the edge of our seat*
Herschrijft de spelregels van *the top of our game*
Hij vervult al zo lang de rol van onze *Enfant Terrible*, u zou bijna vergeten dat hij pas dertig is
Dertig!
Normaal reiken we deze prijs uit aan vijftigers
In de hoop dat ze een keer ophouden en uit ons zicht gaan uitrusten
In dit geval maken we graag een uitzondering
En bieden de award aan als aanmoediging, als smeekbede zo u wil, om nog héél lang door te gaan
Gelukkig is hij wel aanwezig vanavond
Je weet het nooit met hem
U raadt het al
De *International Association for Recognition of Outstanding Art Lifetime Achievement Award* gaat naar
Benjamin Anderson!

DANIEL komt op, geeft presentator drie zoenen, neemt award in ontvangst

DANIEL

Ik weet even niet wat ik moet zeggen
Dit ding is zwaar, zeg
Van een afstandje lijkt het gewoon plastic, maar het is iets...
Doet er ook niet toe
Nee, mensen
Ik wist wel dat deze prijs er een keer aan zat te komen
Maar niet al op mijn dertigste
Ik zat zelf meer te denken aan tweeëndertig
Maar goed
Bedankt, denk ik
Bedankt voor deze eer
Ik zal er goed op passen
Dan komt nu het moment dat ik mensen ga bedanken, natuurlijk
Mijn manager
Mijn agent
Alle curatoren, galeriehouders
Dit prachtige instituut
De studiohoofden, producers, iedereen die aan al mijn films heeft meegewerkt
De fans, natuurlijk
Het internet
Mijn bloedmooie, lieve verloofde

Door haar kritische vragen blijf ik altijd scherp
Bedankt voor je onvoorwaardelijke steun, je klankbord, je adviezen
Jij mag bepalen waar we dit ding neer gaan zetten
Mijn ouders
Die dit moment helaas vanuit het hiernamaals moeten meemaken
Ben je nu trots op me, pa?
Just kidding.
Or is he?
Dat is wel een goeie
Benjamin Anderson - or is he?
Klinkt goed
Al zeg ik het zelf
Eh, waar was ik
De prijs
Ja...
Wat zal ik zeggen
Dit betekent veel voor me
Meer dan ik op dit moment kan omschrijven
Als je zo lang bezig bent als ik
Komt onvermijdelijk de vraag wat voor zin het heeft
Je wil erkenning
En die heb ik nu
Maar ik zie het ook als een waarschuwing
'We houden je in de gaten'
Ik beloof u
Ik zweer het op dit loodzware ding
You ain't seen nothing of me yet!
Bedankt!

Veegt tijdens het aflopen snel een traan van zijn wang.

3. EVERYBODY HERE WANTS YOU

Nog steeds in het museum, op een rustige plek. DANIEL staat met zijn award, ANNA komt aanlopen.

DANIEL
Wist jij dat dit ging gebeuren?

ANNA
Nee. Of nou ja, niet vanavond al.

DANIEL
Holy shit.

ANNA
Ik kan niet als een soort helderziende je agenda voor je bijhouden. Dit moet je echt zelf doen.

DANIEL
Daar ben ik weer even aan herinnerd, dank je.

ANNA
Gaat het weer een beetje? *(veegt snel met haar vinger onder zijn oog)*

DANIEL
Iedereen heeft het gezien, zeker?

ANNA
Don't beat yourself up about it.

DANIEL
Fuck.

ANNA
Waarschijnlijk smullen ze ervan
De grote Benjamin Anderson laat zijn masker vallen, hij blijkt ook maar een mens met gevoelens.
Je doet het prima, echt
Daar komen ze
Schouders recht
Geef me een kus.

Beiden spreken alsof ze door andere mensen worden aangesproken. Zij geeft één interview, hij wordt van alle kanten steeds door nieuwe mensen belaagd.

DANIEL
Ja, emotioneel, ja.
Het doet je toch meer dan je denkt.
Dankjewel!

ANNA
Natuurlijk ben ik trots op hem.
Dankjewel, jij ziet er ook goed uit.

DANIEL
Dankjewel, dankjewel.
Het is een eer.
Een kroon op het harde werk, inderdaad.
Mijn volgende project?
Ik heb net twee dagen lang mezelf verkocht, mag ik even uitrusten?

ANNA
Dit is een vintage Yves Saint Laurent, die mocht ik lenen voor deze avond

DANIEL
Thanks!
Mijn volgende project?
Een week in mijn bed liggen!
Ik zou dat zeker kunnen livestreamen

ANNA
Oh, ik bemoei me er niet mee.
Ik heb het veel te druk met mijn eigen dingen.

DANIEL
Hey, ook goed jou te zien
Dankjewel!
Nou ja zeg-
Ik dacht dat je zo goed was als je laatste werk?
Stel me een andere vraag.
Dat waren tranen, dat heb je goed gezien.
Volgende vraag.

ANNA
Er staat een campagne voor Chanel op de planning.
Fashion Week komt er weer aan, natuurlijk.
Dat is heel spannend.
Wat leuk is
Ik mag mijn eigen collectie showen in het *off schedule prog-*
Ik ga weer lopen voor Comme des Garçons, ja

DANIEL

Jezus!

Give me a break.

De meeste mensen zijn zo goed als hun laatste werk, ik ben zo goed als het volgende, blijkbaar
En kan ik dat zware ding ergens kwijt?

ANNA

Ik mag er nog niet te veel over zeggen.

Maar ik ga mijn comeback maken op de planken.

Ik kreeg vorige week een script voor een nieuwe Shakespearebewerking op de mat.

DANIEL

Het was een emotionele avond, ja

Sterker nog, zou je me nu even willen laten? Ik..

ANNA

Natuurlijk moet ik auditie doen.

Heel spannend, ja!

Ach, dankjewel!

(Daniel pakt haar arm) Wat is er, lief?

DANIEL

Kunnen we gaan?

ANNA

Sorry, wij gaan er weer vandoor...

Ik zal je op de hoogte houden van-

DANIEL

Excuseer ons

We hebben wat te vieren!

4. THE SINCEREST FORM OF FLATTERY

De set van een talkshowprogramma. PRESENTATOR 2 en DANIEL zitten op twee banken.

PRESENTATOR 2

Vandaag hebben we een graag geziene gast in onze studio.
Hij is al tien jaar kind aan huis in de kunstscene
En loopt al net zo lang de boel te terroriseren.
De één noemt hem geniaal
De ander ronduit gestoord.
But we all just love to hate him
Ik ben ontzettend enthousiast dat hij er is
Benjamin Anderson, welkom!

DANIEL

Yeah, goed dat ik hier ben.

PRESENTATOR 2

Je hebt de boel deze week weer flink opgeschud.

DANIEL

Het zal eens niet.

PRESENTATOR 2

Deze week kreeg je een eigen zaal in het *London Institute for Modern Art* toegewezen.
Daar kunnen de meesten van jouw leeftijd alleen maar van dromen.
Jij hebt van deze kans gebruik gemaakt door een team kinderen over te laten vliegen
Uit een kledingfabriek in Bangladesh, als ik het goed begrepen heb
Je hebt ze allemaal een verfroller gegeven
En ze in één middag alle muren blauw laten verven.

DANIEL

Volgens mij was ik dat, inderdaad.

PRESENTATOR 2

De reacties zijn, begrijpelijk, verontwaardigd.

DANIEL

Geheel volgens plan.

PRESENTATOR 2

Ja? Wat was je plan?

DANIEL

Kijk, ik ben me ervan bewust dat mijn werk bestaat bij de gratie van de controversie.
Ik incorporeer dat in de concepten die ik bedenken.
De reacties zijn onderdeel van het werk.
Sterker nog, ik beschouw ze als het grootste aandeel.
Ik geef alleen de aanzet.

PRESENTATOR 2

Maar we hebben hier wel te maken met een ethisch vraagstuk.
Kun je zomaar kinderen aan het werk zetten?
Heb je ze ervoor betaald?
Of is dat precies het punt dat je wilde maken?

DANIEL

Je beantwoordt je eigen vraag al.
If everybody likes your work, you're doing something wrong.
Kennelijk doe ik iets goed.

Ik wil best de boeman zijn, als ik er prijzen mee win.
Maar als je het echt wil weten.
De kinderen hebben een toptijd gehad.
Ze kregen allemaal een eigen hotelkamer met roomservice.
Ik heb de fabriek gecompenseerd voor de gemiste inkomsten van twee dagen.
En nu zijn ze weer veilig thuis.
Ondertussen is hier de discussie losgebarsten over de consumptiemaatschappij.
Wie daar het slachtoffer van wordt.
En of we er mee kunnen leven dat er iemand het slachtoffer wordt.
Heiligt het doel de middelen?

PRESENTATOR 2

Dit is je eerste werk waarin je niet jezelf als onderwerp hebt genomen.

DANIEL

Daar... zit wat in.

Ik blijf op zoek naar vernieuwing, zelfverbetering.

PRESENTATOR 2

Kunnen we zeggen dat we na tien jaar een volwassener Benjamin Anderson te zien krijgen?

DANIEL

De ideeën blijven komen, ik kan ze niet allemaal zelf uitvoeren.

Dus ik begin mezelf meer in te zetten als initiator.

Het brein áchter.

Als dat volwassenheid is, *so be it*.

PRESENTATOR 2

Onze redacteur begon erover dat hij een keer iets soortgelijks had gezien in een kleine galerie in Kopenhagen.

Een tentoonstelling van een eveneens jonge kunstenaar.

DANIEL

Soortgelijk?

PRESENTATOR 2

We hebben het even opgezocht.

Daniel Magnusson, zegt dat je iets?

DANIEL

Nee, nee, geloof het niet...

PRESENTATOR 2

Hij had een groep kinderen van een lokale buitenschoolse opvang aan het werk gezet met verfrollers.

Hij deed het in rood, geel en blauw.

DANIEL

Goh

PRESENTATOR 2

Op de website van de galerie staat over dat project:

'Het roept vragen op over onze manier van leven

Onze kinderen zijn de gelukkigste ter wereld

Terwijl de kinderen van anderen hun spijkerbroeken naaien

Wie wordt het slachtoffer van onze consumptiedrang?

Heiligt het doel de middelen?'

DANIEL

Bizar.

PRESENTATOR 2

We hebben contact gezocht met deze jongeman, maar hij heeft nog niet gereageerd
Wat is jouw reactie?

DANIEL

Het... het blijft natuurlijk moeilijk om van alle kunst ter wereld op de hoogte te zijn.
Rood, geel en blauw...
Goed idee, ja, dat moet ik hem nageven.
Hoe lang is dit geleden?

PRESENTATOR 2

Drie jaar geleden.
Je had er echt nog nooit van gehoord?
Je lijkt niet echt verbaasd.

DANIEL

Het verbaast me niet, nee.
Nee, ik...
Zo'n grote denkstap is het nou ook weer niet...

PRESENTATOR 2

Kennelijk dachten jullie hetzelfde.
Zelfs het tekstje is hetzelfde!
En drie jaar geleden had jij die grote expositie in de Danish National Gallery, niet?
Ben je niet, toevallig, ergens langsgelopen?
Iets gelezen in de krant?

DANIEL

Het is echt toeval, denk ik.

PRESENTATOR 2

Als ik hem was zou ik een advocaat inschakelen.
Of nog beter: misschien kun je die Daniel Magnusson inhuren!

DANIEL

Ja.

PRESENTATOR 2

Ik krijg door dat het alweer tijd is voor de muziek.
We zien je graag weer terug.
Benjamin Anderson, lieve mensen!

6. COMING OUT AS FAKE

Opnieuw de set van de talkshow. PRESENTATOR, DANIEL en ANNA zitten klaar.

PRESENTATOR 2

Vandaag in de studio: Benjamin Anderson en zijn vriendin Anna
Anna, dit is je eerste keer hier, of niet?

ANNA

Jazeker, fijn om hier te zijn!

PRESENTATOR 2

Benjamin, naar aanleiding van ons interview gisteren heb jij gevraagd of je vandaag terug mocht komen.

DANIEL

Klopt.

PRESENTATOR 2

Het internet is ontploft na de uitzending.
Iedereen is op zoek naar de mysterieuze Daniel Magnusson.
De mensen zijn diep teleurgesteld in jouw kennelijke falen.

ANNA

Het is ons allemaal erg zwaar gevallen.
We hebben onze internetverbinding afgesloten.
Het tast je zijn als kunstenaar, zeker als conceptueel kunstenaar, enorm aan
Om van zoiets beschuldigd te worden.

PRESENTATOR 2

Ja, Benjamin Anderson, hebben we je te pakken? Op plagiaat?

DANIEL

Het is tijd voor een bekentenis.

ANNA

Nou, wat dramatisch, lief...

DANIEL

Welke camera kan ik pakken?

PRESENTATOR 2

Eh... die daar?

DANIEL

Oké.

(schraapt keel)

Ik ben jullie een verklaring schuldig.
Het is misschien een ongelooflijk verhaal.
Ik kan het zelf soms maar moeilijk bevatten.
Maar ik ga proberen het zo helder mogelijk uiteen te zetten.
Eigenlijk is het heel simpel.
U heeft niet naar mij gekeken de afgelopen maanden.
(Anna pakt zijn hand)
Ik was niet wie u dacht dat ik was.
Het heeft nu lang genoeg geduurd.

ANNA

(knijpt in zijn hand) Je hoeft je niet te verklaren, lieverd.
Hij heeft het erg zwaar gehad door alle commotie.

DANIEL

Mijn naam is Daniel Magnusson.
Van de expositie in Kopenhagen drie jaar geleden.
Ik ben door Benjamin ingehuurd om zijn leven over te nemen.
Vanaf het moment van de prijsuitreiking tot nu, was ik het.
Elk publiek moment.
Was ik het.
Ik nam de prijs in ontvangst.
Ik haalde die kinderen naar Londen.
Ik kwam op televisie.
Gisteren ook
Het interview was niet met hem.
Ik speelde alleen de rol van Benjamin Anderson.
(*richt zich tot presentator*) Dus ik ben jou ook excuses verschuldigd, denk ik

PRESENTATOR 2

Ik begrijp je niet helemaal.

ANNA

Wat hij probeert te zeggen, is dat zijn identiteit als kunstenaar zodanig onder druk is komen te st-

DANIEL

Nee, ik zeg gewoon dat ik niet was wie zij dachten dat ik was.
Anna, het spijt me dat het zo moet.
Maar ik denk dat het spel nu wel uitgespeeld is.

PRESENTATOR 2

Dus je wil zeggen dat...

ANNA

Misschien moet je gewoon even uit de spotlight blijven.
Hij is oververmoeid, hij-

PRESENTATOR 2

Oké, we gaan even mee in deze gedachtegang.
Je speelde de rol van Benjamin Anderson.
En daarom hebben we de afgelopen maanden niet hem gezien
Maar jou.
En niet zijn werk gezien
Maar dat van jou.

DANIEL

Ja, dat is helemaal correct.

PRESENTATOR

Anna, wist jij hiervan?

ANNA

Waarvan? Ik weet echt niet waar jullie het over-

PRESENTATOR 2

Ah, ze speelt het spelletje mee.
Had ik kunnen weten.
Maar hoe heb je dit gedaan dan?
Ken je hem goed, heb je hem bestudeerd?

ANNA

Ga je hier nu serieus in mee?
Kom op, het is een grap
Zeg dat het een grap is

DANIEL

Benjamin, als je dit ziet.

Kom terug.

Ik hou het niet meer vol.

PRESENTATOR 2

Fascinerend, hoor.

Betekent dit dat je je rentree maakt als acteur?

Is het voor een nieuwe film?

(Anna staat op en loopt weg)

DANIEL

Ik weet niet wat Benjamin gaat doen als hij terug is.

Anna?

PRESENTATOR 2

Ja, ja, natuurlijk! *(dikke knipoog)*

DANIEL

Misschien moet ik even achter haar-

PRESENTATOR 2

Ja, ik snap 'm denk ik.

We zijn allemaal dezelfde

Het is de Zeitgeist

En daarom is plagiaat ook eigenlijk niet mogelijk.

Of juist onvermijdelijk.

DANIEL

Nee, ik ben gewoon... Wat?

Ik moet echt-

PRESENTATOR 2

De verdediging tegen een plagiaatclaim als performance... Interessant!

DANIEL

Nee!

PRESENTATOR 2

Hou ons op de hoogte van dit nieuwe project.

Wij moeten door naar de muziek!

DANIEL

Maar-

PRESENTATOR 2

Benjamin Anderson, lieve mensen!

Heerlijke vent is het toch ook.

8. INTERNAL MONOLOGUE FOR 1 SUPPORTING ACTRESS

ANNA speelt in toneelstuk, komt in rol het podium op lopen, begint aan monoloog.

Och, wee mij!

Welk een ellende treft mij nu?

Mij, die hem altijd dienstbaar was...

Dienst..baar...

...

Jezus, wat erg.

Sta je dan.

Nu heb je je moment, en dan is het kwijt.

Fuck.

Het is...

Ik weet het niet.

Het lijkt ook allemaal zo op elkaar.

We hebben een mooi, jong ding in de cast.

Kom, we steken d'r in een wit, flinterdun dingetje.

Komt haar kwetsbaarheid beter naar voren.

Blote voeten.

Haar door de war.

En spelen maar.

Ik ben echt kwijt wie dit nu voor moet stellen.

Honey?

Nee, het moet ouder zijn.

Het decor is vrij klassiek.

Maar dat kan ook een artistieke keuze zijn, natuurlijk...

Sorry.

Ze kwamen kijken naar mij in die iconische rol...

Misschien is dat het wel.

In die oude schijfstukken ben je gedoemd te mislukken.

Er is te veel vergelijkingsmateriaal.

Wie je ook bent.

Meryl deed het eerder, en ze deed het beter.

Oké, een klassieker, dus.

Repertoire.

In een nieuw jasje.

Maar toch ook weer niet.

Blijven ademhalen.

Het begon met een Och wee.

Welke is dat?

Kan het nog erger dan dit?

Wat maakt het nu nog uit?

Gebruik het in je spel.

Alles hoort erbij.

En het komt allemaal op hetzelfde neer.

Ze doen allemaal hetzelfde.

Ik ben een actrice...

Oh nee toch niet, ik ben een meeuw.

En ik word zometeen uit de lucht geschoten, want dan kunnen we weer verder met het verhaal.

En het is zo'n lekker dramatisch beeld.

Wit met rood.

Want mensen kunnen niet vliegen, hoe graag ze dat ook zouden willen, en ze voelen de onbedwingbare neiging om dat wat ze benijden kapot te maken, om schoonheid te – krijg de tering.

Tsjechov kan de tering krijgen.

Nóg een keer?

Ha.

Niemand die 'm snapt natuurlijk.

Maar is het een Tsjechov?

Dát is de vraag.

Ik weet echt niet wie ik nu zijn moet.

Is het Grieks?
Kassandra, ze zag het al die tijd al aankomen, maar niemand die luisterde.
Klytaemnestra, ze zat tien jaar thuis haar zwaard te slijpen.
Die wijven hadden ook helemaal niets te doen de hele dag.
Ander tijdperk.
Lotte, Lulu, iets met de L van Lekker Projecteren.
Lekker Verlekkeren.
We gaan gewoon het alfabet af!
Wat komt er nu?
Medea, Macbeth, Mutter Courage.
Allemaal moeders.
Meryl deed ze allemaal, dus misschien moet ik het niet proberen.
Of wie hou ik voor de gek.
Dat zijn hoofdrollen, meisje.
Meisjes zul je voorlopig spelen.
Maak maar weer een afspraak voor een *Brazilian Wax*.
Want wie je ook bent
Ze kleden je uit
En zetten je in een glazen doos.
Pas als hij gevuld wordt met rook kun je even ademen.
N. Nora?
Te oud.
Hoofdrol.
Next!
O-phelia?
Zing een liedje en ga van ellende maar in een sloot liggen.
Het stuk gaat gewoon door.
Het gaat immers allemaal om hém.
En zij wordt ingezet als dramatisch middel.
Een katalysator voor zijn ontwikkeling.
Vrouwen die zelf bepalen wat ze doen
Die worden altijd gestraft.
Hadden we maar beter moeten weten.
Hybris, was het.
We moeten dood of verminkt
Of in ieder geval diep ongelukkig.
En altijd door toedoen van één of andere man.
Maar je moet het in de context van die tijd zien.
En je hebt een hele tragische lijn om te spelen.
Dat is toch prachtig.
Je bent een martelaar.
Geniet er maar van.
Voordat we überhaupt niet meer op je aanblik zitten te wachten.
...m'n hoofd...
Tekst, iemand?
Ik reageer wel.
Ik kan ze allemaal zijn!
Jullie zien toch wel wat jullie willen zien.
Aan mijn talent zal het niet liggen.
Wie ik ook ben
Ik bevestig mijn type.
Ik ben dat model dat actrice wilde worden.
De vriendin van.
Uit z'n film.
Heb ik die rol gekregen omdat ik als beste uit de audities kwam?
Of omdat de mensen mijn gezicht kennen?
Dan komen ze allemaal kijken.
Om te kijken wat ik ervan bak.
Wiens plek neem ik in?
(valt flauw)

9. FOUR IS A CROWD

ANNA zit thuis op de bank te snotteren. Er ligt een afdruk van een echo op tafel. DANIEL komt binnen.

DANIEL

Zo... wat een dag!

Ik weet niet wat jij doet, maar ik ga iets bestellen denk ik.

Sushi of zo.

Wat is er met jou?

(Anna wijst naar de echo)

Wát?

Hoe lang al?

ANNA

Paar maanden.

In het ziekenhuis kwamen ze erachter.

DANIEL

Godverdomme.

En wat vindt hij hiervan?

ANNA

Die lul neemt niet op.

DANIEL

En wat vind je zelf?

ANNA

Weet ik nog niet.

DANIEL

Jezus christus.

ANNA

Ik weet het gewoon niet.

DANIEL

Ik zou wel snel een beslissing nemen.

Desnoods zonder hem.

ANNA

Maar wat vind jij?

Kunnen we erover praten?

DANIEL

Het spijt me, maar ik heb hier geen tijd voor.

Ik heb een reputatie te redden.

Ik ben bekaf.

Iedereen hijgt in mijn nek

Ze zitten alweer te wachten op het volgende werk

En het volgende

En het volgende

En ik heb geen flauw idee.

Want het idee moet fantástisch zijn.

ANNA

Wie ben jij? *(begint harder te huilen)*

DANIEL

Goeie vraag!

ANNA

Je hebt een contract getekend.
Wij zijn een overeenkomst aangegaan.
Jij wilde dit leven?
Dit hoort bij dit leven.

DANIEL

Als ik dit had geweten...

ANNA

Jij wil je reputatie redden?
Wat denk je dat ze van je vinden als je je zwangere vrouwtje in de steek laat?
Nu moeten we maar eens echte plannen gaan maken.
We trouwen.
Ik zat te denken aan november.
Als we ervan uit gaan dat het de laatste keer raak was
Zal het uitgerekend zijn in december.
Net binnen de tijd.
Is mijn moeder ook weer tevreden.
Pers tevreden.
Agent tevreden.
Iedereen tevreden.

DANIEL

Dit is ziek.
Jullie zijn ziek.

ANNA

Ik tevreden?
Doet dat ertoe?
Ik ren de hele dag die hele fucking stad door.
Op die fucking hakken ook nog.
Hier kijken! Kin omlaag! Iets langzamer spreken!
Ja, je bent mooi!
Nee, we vinden je niet meer mooi!
Nee, we hoeven je mening niet te horen!
Draai nog eens een rondje!
Aan het eind van de dag weet ik niet meer wie ik ben.
Dan wil ik thuis kunnen komen
En gewoon gesteund worden.
Niet iemand hoeven zijn.
Gewoon samen niemand zijn.
Alsjeblieft.

DANIEL

Geef me even de tijd.

ANNA

Zeg dat ik niemand ben.

DANIEL

Je bent niemand.

ANNA

En er groeit niemand in me.